

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/29/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4309202366
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2010
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2010:4309202366.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v právnej veci navrhovateľa: R. U., bytom L., B. cesta XX., proti odporcovi: Ing. E. N., bytom D. XXX., o ochranu osobnosti a zaplatenie nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a .

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ v podanom návrhu žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 3.320 EUR ako nemajetkovú ujmu. V písomnom návrhu uviedol, že odporca ako jeho bývalý zamestnávateľ o ňom šíri nepravdivé informácie, ktoré hrubo porušujú jeho občiansku česť a ľudskú dôstojnosť a to tým, že pri konfrontácii na polícii v Š. dňa 27.2.2007 uviedol do zápisnice vetu „viem iba toľko, že v minulosti bol vylúčený z firmy PM Z. za krádež“. Toto sa nezakladá na pravde a príčinou je len ohováranie zamestnanca, zdiskreditovať ho v očiach vyšetrovateľov, prokurátorov a súdnych úradníkov. Je to z dôvodu, že si dovoľil pýtať mzdu za svoju prácu vykonanú v Nemecku a preto žiada nemajetkovú ujmu vo výške 3.320 EUR. Týmto výrokom odporcu bola jeho dôstojnosť v spoločnosti vážne znížená, nakoľko s touto informáciou prišlo do styku množstvo štátnych pracovníkov, ktorí sa určite ináč dívajú na človeka bezúhonného a ináč na zlodēja. Vzhľadom k tomu, že odporca pracuje už v druhej firme, ktorá zamestnáva mäsiarov a vzhľadom na jeho kontakty v zahraničí si dovoľí tvrdiť, že prácu ako mäsiar už nedostane v žiadnej slovenskej firme zamestnávajúcej mäsiarov v zahraničí, čím príde o možnosť úspešne sa zamestnať a tak finančne zabezpečiť svoju rodinu. V priebehu konania navrhovateľ rozšíril svoj návrh a žiadal, aby súd zaviazal odporcu písomne sa mu ospravedlniť v znení „ospravedlňujem sa pánu R. U. za nepravdivý výrok“ viem iba toľko, že z PM Z. bol vylúčený za krádež „ktorý sa nezakladá na pravde a tým som ho úmyselne obvinil zo skutku krádeže za čo sa mu písomne ospravedlňujem.“.

Súd na pojednávaní dňa 26.11.2010 rozhodol v neprítomnosti odporcu v zmysle §-u 101 ods. 2 O.s.p., keďže vo veci bol vypočutý, doručenie mal riadne vykázané, neúčast' ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Odporca žiadal, aby súd podaný návrh v celom rozsahu zamietol. Na spomínanej konfrontácii v Š. vedome povedal, že navrhovateľ kradne a na tom aj trvá, lebo má na to svedka, ktorému mäso nosil. Do dnešného dňa neobdržali ako firma písomnú žiadosť od navrhovateľa o zamestnanie, i keď tvrdí, že sa nevie uplatniť. Skutočnosť je taká, že je odborník ako mäsiar, vie vykosťovať, je skutočne trieda. Žiadosť od navrhovateľa neobdržala ani firma E. ani L. a D. S. s.r.o., ani z iných priemyselných mäsových firiem,

ani v zahraničí. K uvedenej veci odporca uviedol, že navrhovateľ sa dostavil do obce D. pred jeho dom, kde kričal na jeho otca, na matku so značnou intenzitou s tým, že akého syna vychovali, že nech sa zaňho hanbia, rozmnožil rozsudok súdu (o náhrade mzdy) a v ulici kde býva dal ho do každej poštovej schránky a zastrkal za stierače áut.

Súd na základe prevedeného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Dňa 27.2.2007 bola v Š. spísaná Zápisnica o konfrontácii medzi svedkom - poškodeným R. U. t.j. navrhovateľom a svedkom Ing. E. N. t.j. odporcom, ktorá je vedená na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície v L. pod ČVS: ORP-1603/2-OSV-LV-2006. Na strane 8 predmetnej zápisnice medzi iným odporca uviedol „Viem iba toľko, že v minulosti bol vylúčený z firmy PM Z. za krádež“.

Navrhovateľ adresoval na Okresnú prokuratúru L. dňa 18.10.2007 trestné oznámenie, ktoré bolo zaevidované pod č. 1Pn 567/07 kde uviedol, že podáva trestné oznámenie na Ing. E. N. za ohováranie a krivú výpoveď, ktorej sa dopustil 27.2.2007 pri výsluchu na OO polície v Š.. Pred ním menovaný nadiktoval vyšetrovateľovi do spisu, že bol prepustený zo zamestnania PM Z., lebo tam kradol. Táto veta ho pobúrila. Žiada za túto krivú výpoveď a poškodenie dobrého mena ako aj urážku na cti finančnú náhradu vo výške troch priemerných mesačných plátov. Okresná prokuratúra L. dňa 23.10.2007 pod č. 1Pn 567/07-3 vydala pokyn pre Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Odbor justičnej a kriminálnej polície, odbor skráteného vyšetrovania L.. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v L., Úrad justičnej a kriminálnej polície L. zo dňa 22.11.2007 pod ČVS: ORP-1410/2-OSV-LV-2007 podľa §-u 197 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku bola odmietnutá vec podozrenia z prečinu ohovárania podľa §-u 373 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť podozrivý E. N. na tom skutkovom základe, že mal do zápisnice na adresu R. U. uviesť vetu: „Viem iba toľko, že v minulosti bol vylúčený z firmy PM Z. za krádež“. V odôvodnení predmetného uznesenia bolo uvedené, že v danom prípade nenastala a ani nebola ohrozená vážnosť R. U. či už v jeho zamestnaní, v rodine alebo v jeho kariére a takéto ohrozenie, ktoré môže značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov nemožno ani očakávať.

Okresný prokurátor Levice uznesením zo dňa 30.1.2008 pod č. 1Pn 567/07-7 zamietol sťažnosť R. U. písomne podanú dňa 3.11.2007 proti uzneseniu policajného orgánu

Úradu justičnej a kriminálnej polície, odboru skráteného vyšetrovania v L. zo dňa 22.11.2007, ČVS: ORP-1410/2-OSV-LV-2007 pretože nie je dôvodná.

Z výpovede navrhovateľa v tomto konaní vyplýva, že návrh na náhradu nemajetkovej ujmy podal z dôvodu, že chce očistiť svoje meno a bol by rád keby mohol doložiť do spisu na prokuratúre papier, že nie je pravdou tá skutočnosť, ktorú uviedol odporca, že kradne. Každý kto ho poznal v PM Z. sa čudoval nad týmto vyjadrením. To, že zamestnanci PM Z. mali vedomosti o tom, že odporca povedal, že kradol, mali od neho, nakoľko on im toto povedal. To, že túto vetu odporca povedal, že kradol, na neho pôsobí tak, že stále na to myslí, nikde sa nemôže domôcť pravdy, že sa to nezakladá na pravde, nemôže dobre spávať kvôli tejto vete. Tomuto človeku dôveroval a on ho sklamal. Spolupracovníci sa kvôli tejto vete na neho nepozerajú špatne, nakoľko ho poznajú, vedia, že je to klamstvo. Rodinu to nejako zvlášť nezasiahlo. S touto vetou prišli do styku policajti, prokuratúra. Iné osoby a ani jeho okolie o tejto vete nevie.

Podľa vyjadrenia navrhovateľa čiastka 3.320 EUR, ktorú žiada ako nemajetkovú ujmu, predstavuje časť náhrady mzdy, nakoľko na tomto súde prebiehalo konanie o zaplatenie - náhradu mzdy od odporcu a v tejto čiastke o náhradu mzdy úspešný nebol (vec vedená na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 9C 181/2006).

Navrhovateľ v priebehu konania rozšíril návrh o písomné ospravedlnenie sa odporcu a to tak, že odporca je povinný písomne sa ospravedlniť navrhovateľovi do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku v znení: „„Ospravedlňujem sa pánu R. U. za nepravdivý výrok „ Viem iba toľko, že z PM Z. bol

vylúčený za krádež“, ktorý sa nezakladá na pravde a tým som ho úmyselne obvinil zo skutku krádeže za čo sa mu písomne ospravedlňujem.““.

Okresný súd Levice uznesením zo dňa 26.7.2010 pod č.k. 7C/29/2009-57 pripustil rozšírenie návrhu o hore uvedený petit.

Podľa §-u 11 Obč.zák., fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa §-u 13 ods. 1 Obč.zák. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa §-u 13 ods. 2 Obč.zák. pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa §-u 13 ods. 3 Obč.zák. výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Z prevedeného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že odporca do Zápisnice o konfrontácii medzi svedkom a svedkom spísanej v Š. dňa 27.2.2007 pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v L. pod ČVS: ORP-1603/2-OSV-LV-2006 uviedol na adresu navrhovateľa vetu: „Viem iba toľko, že v minulosti bol vylúčený z firmy PM Z. za krádež“.

Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (priznanie zadosťučinenia v peniazoch), ktorej sa navrhovateľ domáha v predmetnej veci, súd môže podľa § 13 ods. 2 Obč.zák. priznať vtedy, ak morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúcim, a ak neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby, alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere.

Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy musí mať súd preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa ust. § 13 ods. 1 Obč.zák., a to predovšetkým z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých navrhovateľovi vzhľadom na jeho postavenie v rodine a spoločnosti.

Odporca na Pošte D. pod podacím číslom RR 36237745 podal dňa 8.8.2010 na meno navrhovateľa doporučenú zásielku. Obsahom doporučenej zásielky bol list odporcu adresovaný dňa 6.8.2010 navrhovateľovi s nasledovným obsahom: „„Ospravedlňujem sa pánu R. U. za nepravdivý výrok „viem iba toľko, že z PM Z. bol vylúčený za krádež“, ktorý sa nezakladá na pravde a tým som ho úmyselne obvinil zo skutku krádeže, za čo sa mu písomne ospravedlňujem.““

Predmetnú zásielku s obsahom listu zo dňa 6.8.2010 predložil súdu sám navrhovateľ a je založená v prílohovej obálke spisu č.l. 63.

V konaní nebolo preukázané, že došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti navrhovateľa v značnej miere, ktorá by vyžadovala okrem morálneho i materiálne zadosťučinenie formou nemajetkovej ujmy.

Z výpovede navrhovateľa vyplýva, že on sám rozšíril u svojich spolupracovníkov čo o ňom povedal odporca pred vyšetrovateľom. Spolupracovníci sa na neho kvôli tejto vete nepozerajú špatne, lebo vedia, že je to klamstvo. Rodinu to nejako zvlášť nezasiahlo. Iné osoby a ani jeho okolie o tejto vete nevie.

Navrhovateľ taktiež nepreukázal, že by kvôli tejto vete mal obmedzenú možnosť pracovať v mäsopriemysle. K oboznámeniu tejto zápisnice a predmetnej vety t.j. s jeho obsahom na verejnosti nedošlo, nebolo to zverejnené v žiadnych hodnoteniach, oznamovacích prostriedkoch.

Objektívne kritérium hodnotenia nemajetkovej ujmy, spočívajúce v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej integrite, zároveň vylučuje, aby sa pre toto hodnotenie stali rozhodujúcimi iba subjektívne pocity dotknutej fyzickej osoby t.j. negatívna individuálna psychická reakcia.

V danom prípade u navrhovateľa prevažujú subjektívne pocity kvôli predmetnej vete.

Z uvedeného vyplýva, že v konaní nebolo preukázané, že došlo ku zníženiu dôstojnosti a vážnosti navrhovateľa v značnej miere, ktorá by vyžadovala okrem morálneho i materiálne zadost'učinenie formou nemajetkovej ujmy. Súd má za to, že písomné ospravedlnenie odporcu zaslané navrhovateľovi je postačujúce zadost'učinenie.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd podaný návrh zamietol. Súd poznamenáva, že podaný návrh je zamietnutý v i časti písomného ospravedlnenia sa odporca navrhovateľovi, keďže odporca v priebehu konania poskytol navrhovateľovi zadost'učinenie formou ospravedlnenia, avšak navrhovateľ i napriek tomu v tejto časti podaný návrh nezobral späť. V tejto časti podaný návrh v čase rozhodovania súdu nebol dôvodný.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy nevznikli a ani o ich náhradu podľa § 151 ods. 1 O.s.p. nepožiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V Leviciach, dňa 26.11.2010